

mange af dem også har en relevans til det emne, vi diskuterer her i dag. Det gælder f.eks. de forslag, som regeringen har indkommet på folkeskoleområdet. Det skal jeg vende tilbage til.

Se, til det med at være forandringsparat hører jo også, at man skal være parat til at diskutere, hvad der forventes at komme til at præge den fremtidige samfundsudvikling. Det mest oplagte eksempel og nok også det mest omfattende initiativ i retning af at finde det, man kunne kalde den rigtige model, er jo arbejdet i Strukturkommissionen. Nedsættelsen af Strukturkommissionen er jo dybest set baseret på et stort ønske om at bevare en decentral opgaveløsning, at få set kommunestrukturer og opgavefordeling efter i sømmene for at kunne sikre et fortsat centralt Danmark.

Det spørgsmål om struktur kan naturligvis ikke ses isoleret fra spørgsmålet om finansiering; der skal tages stilling til den fremtidige kommunale finansiering, herunder udlignings-spørgsmålene. Jeg ved, der er mange, der afventer svar på de spørgsmål. Regeringen har som bekendt fremlagt en udligningsreform, fase 1, som meget målrettet fører til, at der føres 0,5 mia. kr. til de vanskeligst stillede kommuner. Også her, på den vægt, kan regeringens politik vejes op mod den forrige regerings til denne regerings fordel. Hver gang den gamle regering lagde en halvtreds på bordet til de svagest stillede kommuner, lægger denne regering en hundredkroneseddel på bordet.

Det lokale initiativ og engagement er en meget væsentlig faktor i landdistriktsudviklingen, og det kan jo ikke overraske, at jeg har det synspunkt, at puljer som udgangspunkt ikke er det, der løser problemerne. Men jeg vil dog alligevel gerne her nævne, at vi på mit ressortområde med landdistriktpuljen på forsøgsbasis støtter konkrete og lokalt initierede tiltag, som kan bidrage til en lokal udvikling. Det er et godt eksempel på, at hvis der er gode rammer, er vi også parate med en saltvandsindsprøjtning, så kan der skabes meget lokalt hos dem, der selv kan definere lokalområdets behov.

Foruden at sikre de overordnede rammer har regeringen, som jeg også antydede det i min indledning, taget en række mere specifikke initiativer, som klart forbedrer mulighederne i landdistrikterne. Det er initiativer, som støtter bosætning og økonomisk aktivitet i landdistrikterne, således som det også nævnes i forespørgslen, og hermed også den private service, herunder indkøbsmulighederne.

Når det specifikt handler om bosætning og erhverv, vil jeg bare pege på, at regeringen allerede umiddelbart efter dens tiltræden sidste år gennemførte ændringer i planlovens landzonebestemmelser, der betyder, at både landbrugsbygninger og landbrugsejendomme kan udnyttes bedre, og at reglerne er blevet mere forenkede til gavn for både bosætning og mulighederne for at etablere erhverv. Bl.a. er der åbnet mulighed for at oprette mindre butikker i overflødiggjorte landbrugsbygninger uden landzonetilladelse, der kan indrettes boliger i landbrugsbygninger, der ikke bruges, og der kan laves medhjælperbygninger på større landbrug. Kort sagt en større fleksibilitet i regelsættet op mod det, den gamle regering stod for, som skaber en mulighed for, at der rent faktisk kan laves og etableres et liv i det åbne land.

Dertil kommer jo så, at hele landzoneadministrationen nu er flyttet til primærkommunen, den, der er tættest på, den myndighed, der er tættest på, den myndighed, der også bedst fornermer, om det er et landdistrikt, der skal beskyttes mod udvikling, som situationen måske kan være visse steder i hovedstadsområdet, eller om det er et landdistrikt, som tværtimod skal have et plangrundlag, der gør det muligt at udvikle sig med nye boliger og med nye arbejdspladser.

I direkte forlængelse af det lægger regeringen i øvrigt op til en mere fleksibel administration af planlovens bestemmelser. Regionplanudvalget vil i maj måned afgive en betænkning om forenkling af regler og muligheder for udvikling i kystnærhedszonen. I den forbindelse vil der bl.a. komme fokus på mulighederne for udvikling af byerne i kystnærhedszonen, herunder også nye muligheder for boliger.

Kl. 14.30

Endvidere har Miljøministeriet og Fødevarerministeriet i fællesskab netop udarbejdet nye retningslinjer for friere adgang til at udlægge jordbrugsparceller i landzonerne. De nye retningslinjer giver landkommunerne bedre muligheder for at tilbyde attraktive arealer til bygning af jordbrugsparceller og bidrager klart til at forbedre mulighederne for bosætning i landdistrikterne.

Lempelserne i planlovens landzonebestemmelser bidrager til at understøtte et varieret og differentieret erhvervsliv i landdistrikterne. Men selv om landdistrikternes erhvervsstruktur i udpræget grad har ændret sig i de seneste årtier, så er erhvervsstrukturen jo fortsat præget af land-